

Enkele reacties op artikelen in Terdege aangaande een speciale editie over het huwelijk.

Geachte meneer NJ Teerds, 08-11-2015, Kootwijkerbroek

Bij deze wil ik graag reageren op het interview dat u geeft in Terdege van 21-10-2015. Hieronder kunt u mijn commentaar lezen.

Met vriendelijke groet,

Pieter v.d Meer jr.
Harskamperweg 5
3774JN Kootwijkerbroek

Terdege 21-10-2015 Trouwspecial

Een ernstig moment. Interview met Drs. N.J. Teerds

Citaat: "Het is een heel bijzonder moment, want bij de ambtenaar van de burgerlijke stand word je man en vrouw. Pas daarna ga je als het goed ligt naar de kerk om een zegen te vragen over de stap die je net daarvoor nam. Je vraagt Gods hulp in de voor jou nog onbekende toekomst."

Mijn commentaar:

- Waar lees je in de Bijbel dat je man en vrouw wordt bij de ambtenaar van een burgerlijke stand? Hoe werden de mensen dan vroeger man en vrouw toen er nog geen burgerlijke stand was? Denk aan Abraham en Sara of Izak met Rebecca. Wat er vandaag de dag gebeurt bij de ambtenaar van de burgerlijke stand, is een ritueel die geen enkele grondslag heeft in de Bijbel en ook niet in de manier van hoe God het bedoeld heeft dat het huwelijk gesloten zou worden. Vrouw en man word je als je samen in zelfverloochening en zelfovergave een geestelijk en lichamelijk verbond aan gaat met God en met elkaar. In de Bijbel waren daar de familie als getuige bij betrokken.
- Volgens Teerds ga je na de man en vrouw-ording naar de kerk om een zegen te vragen over de stap die je net gedaan hebt. Dus de mens doet eerst vanuit zijn eigen wil een stap en dan moet

Door P.F.v.d.Meer jr

www.pentahof.nl

pietermeer555@gmail.com

Dit is uitgave no. 894 van het Lage Landen Leerhuis

Datum 09-11- 2015

God er maar zijn zegen over geven. Dit is de omgekeerde wereld. Een mens moet zich, voordat hij deze belangrijke stap in zijn leven doet, rekenschap geven van de vraag: De stap die ik wil gaan doen, is dat Gods wil? Zou God deze stap willen en kunnen zegenen?

Het blijkt ook wel uit het aantal toenemende echtscheidingen dat God aan steeds minder huwelijken zijn zegen geeft. Of zou God in het geheel zijn zegen niet meer geven? Gezien de strijd, liefdeloosheid en het egoïsme die er heerst in de huwelijken, maar die toch wel als losse draadjes bij elkaar blijven, is het de vraag of er nog huwelijken zijn waar God zijn zegen aan geeft. Wat voor nut heeft de kerkelijke inzegening? Is de kerkelijke inzegening een garantie voor een gelukkig huwelijk? Gezien het aantal echtscheidingen, overspel en incest gevallen in de kerkelijke kringen, durf ik te stellen dat de kerkelijke inzegening geen enkele garantie meer bied voor een gelukkig huwelijk. Het is geworden tot louter een decoratieve rol in de huwelijksdag.

- Volgens Teerds: “als het goed ligt naar de kerk”. Hoe deden de mensen het vroeger dan toen er nog geen kerken waren? Denk aan Abraham met Sara of aan de eerste christenen. Waar lees je in de Bijbel dat het bruidspaar “als het goed ligt naar de kerk” gingen?
- Gods hulp vragen voor de onbekende toekomst is goed. maar Gods hulp vragen en ondertussen zelf vanuit je eigen wil een huwelijksstap maken, is huichelarij. Eerst zelf je eigen zin doen en dan Gods hulp vragen is wederom de omgekeerde wereld.

Citaat: “Uit een Amerikaans onderzoek is eens gebleken dat van de twaalf kernbegrippen die gelden in de omgang met elkaar er drie voor het huwelijk zeer belangrijk zijn: waardering, vertrouwen en acceptatie. Dat kun je dus iedereen meegeven.”

Mijn commentaar:

- Dit Amerikaanse onderzoek klinkt heel mooi, maar ik veeg het compleet van tafel, want er zijn maar twee echte kernbegrippen noodzakelijk voor een gelukkig en duurzaam huwelijk. Deze twee zijn een absolute vereiste, namelijk: zelfverloochening en zelfovergave. Alleen bij zelfverloochening en zelfovergave is er een afsterven van beider ego's die alsdan kunnen samensmelten tot één wezen, één willen, één voelen, één denken. Twee zielen, ene gedachte. En daar is waardering, vertrouwen en acceptatie een logisch gevolg op. *Ware liefde is daar waar de man het alleen-man-zijn in zich breekt en de vrouw het alleen-vrouw-zijn in zich breekt, zodat zij beiden tot elkander kunnen ingaan. Uit zulk een vereniging groeit kracht. Want in zulk een vereniging smelten niet alleen de lichamen samen, maar ook ziel en geest. Zij brengen het wezen voort dat de wereld verlicht. Jakob Boehme*

Bij ons is geen liefde. Wij maken dat onszelf wijs. Kinderen doen dat ten opzichte van hun ouders en ouders ten opzichte van hun kinderen. Meisje ten opzichte van de jongen en de jongen ten opzichte van het meisje. Het is alles blindheid. Men gaat hier af op het gevoel. En het gevoel is een zandgrond. Bij ons is geen liefde, onze zogenaamde liefde kan elk ogenblik veranderen in haat of in onverschilligheid of in lauwheid. Dat leert de ondervinding. Dat zegt de schrift. En het is wellicht de ervaring van menigeen onder ons. In dit opzicht wordt er een bijna grenzeloze onvoorzichtigheid betracht in een betrekking tot het sluiten van een huwelijk. Men meent dat de grondslag van een huwelijk, de liefde is. Dat is ze niet. Maar omdat men dat meent gaat het zo slecht in de huwelijken. En gaat zo menig paar uit elkaar. De liefde is niet de grondslag van een huwelijk, want dan zou het huwelijk helemaal zonder enige grondslag zijn. De grondslag van huwelijk is: De wille Gods! En nu gaat de mens, bij het sluiten van een huwelijk, veel liever af op zijn gevoel, dan dat hij zich rekenschap geeft van de vraag: de stap die ik doe, is dat de wil van God? En zo raakt men niet aan God gebonden, in betrekking tot deze zaak. En hoe verder deze dingen uit het gezicht raken, niet meer worden

gekend, niet meer worden overdacht, tegengesproken, des te lossen wordt de band van het huwelijk. Waar God verdwijnt, ofschoon Hij niet verdwijnen kan en niet verdwijnen zal, waar God verdwijnt daar verdwijnt op den duur alles. En men houdt over? Zeg het maar. Zeg het maar! Men houdt over: de hel. Hier! (JP Paauwe)

Waarom moet een huwelijk eigenlijk gesloten worden door een burgerlijke ambtenaar? Waarom moet men voor de wet getrouwd zijn? Welke wet? De Nederlandse door mensen gemaakte wetten of bij Gods wetten?

In Nederland is alleen het burgerlijk huwelijk (het trouwen voor de wet) rechtsgeldig. Pas als je voor de wet bent getrouwd, kan er een kerkelijke inzegening plaatsvinden. Maar hoe werkt het? In Nederland en België moet je voor je huwelijk in ondertrouw gaan, bij ondertrouw geef je bij de gemeente aan dat jullie gaan trouwen, de zogenoemde huwelijksaangifte. Ondertrouw is verplicht en zonder ondertrouw mag je in Nederland niet trouwen. Je gaat tijdens je verloving (het moment dat je ten huwelijk gevraagd wordt) in ondertrouw. Dit kan op vanaf een jaar voor je officiële trouwdatum en uiterlijk 2 weken van tevoren. Per 1 september 2015 kun je dit via internet doorgeven in de woonplaats van de aanstaande bruid óf bruidegom. De gemeente controleert dan of je wel met elkaar mag trouwen en je krijgt een elektronische bevestiging van de huwelijksakte.

Ondertekenen akte op de trouwdag

Op jullie trouwdag leg je tijdens het jawoord de verklaring af bij de ambtenaar van de burgerlijke stand. Na de verklaring ondertekenen jullie, de getuigen en de ambtenaar de trouwakte. Vanaf dit moment is jullie huwelijk wettelijk rechtsgeldig verklaard.

We zien hier dat God niet meer van toepassing is bij de Nederlandse regelgeving aangaande het huwelijk.

Voor meer informatie zie onze website: www.pentahof.nl www.stop-rasssenvermenging.nl

Geachte meneer J. Lohuis, 08-11-2015, Kootwijkerbroek

Bij deze wil ik graag reageren op het interview dat u geeft in Terdege van 21-10-2015. Hieronder kunt u mijn commentaar lezen.

Met vriendelijke groet,

Pieter v.d Meer jr.
Harskamperweg 5
3774JN Kootwijkerbroek

Terdege 21-10-2015 Trouwspecial

In de beslotenheid van het huwelijksgesprek. Trouwgesprek met Ds. J. Lohuis

Citaat: "Het huwelijk is een gave Gods en trouwen is een zegen."

Mijn commentaar:

- Trouwen kan inderdaad een zegen zijn, maar helaas is het dat voor velen vandaag de dag niet. Vraag dat maar aan al die stellen die in 'liefde' met elkaar trouwden en in haat weer uit elkaar gingen. Vraag het ook maar eens aan al die vrouwen en kinderen die misbruikt / mishandeld worden door hun man of vader. Vraag het ook maar eens aan al die kinderen die in een liefdeloos huwelijk van hun ouders opgroeien. Trouwen is een Goddelijke en natuurlijke instelling die rijk gezegend kan worden, mits de grondslag van het huwelijk maar goed is. Wat is de grondslag van het huwelijk? *Bij ons is geen liefde. Wij maken dat onszelf wijs. Kinderen doen dat ten opzichte van hun ouders en ouders ten opzichte van hun kinderen. Meisje ten opzichte van de jongen en de jongen ten opzichte van het meisje. Het is alles blindheid. Men gaat hier af op het gevoel. En het gevoel is een zandgrond. Bij ons is geen liefde, onze zogenaamde liefde kan elk ogenblik veranderen in*

haat of in onverschilligheid of in lauwheid. Dat leert de ondervinding. Dat zegt de schrift. En het is wellicht de ervaring van menigeen onder ons. In dit opzicht wordt er een bijna grenzeloze onvoorzichtigheid betracht in een betrekking tot het sluiten van een huwelijk. Men meent dat de grondslag van een huwelijk, de liefde is. Dat is ze niet. Maar omdat men dat meent gaat het zo slecht in de huwelijken. En gaat zo menig paar uit elkaar. De liefde is niet de grondslag van een huwelijk, want dan zou het huwelijk helemaal zonder enige grondslag zijn. De grondslag van huwelijk is: De wille Gods! En nu gaat de mens, bij het sluiten van een huwelijk, veel liever af op zijn gevoel, dan dat hij zich rekenschap geeft van de vraag: de stap die ik doe, is dat de wil van God? En zo raakt men niet aan God gebonden, in betrekking tot deze zaak. En hoe verder deze dingen uit het gezicht raken, niet meer worden gekend, niet meer worden overdacht, tegengesproken, des te lossen wordt de band van het huwelijk. Waar God verdwijnt, ofschoon Hij niet verdwijnen kan en niet verdwijnen zal, waar God verdwijnt daar verdwijnt op den duur alles. En men houd over? Zeg het maar. Zeg het maar! Men houdt over: de hel. Hier! (JP Paauwe)

Citaat: “Vanuit het erfgoed van de reformatie hebben onze vaders onderwijs willen geven aan hen die in het huwelijk treden. Over de heiligheid van de huwelijkse staat en over de onderscheiden taak van man en vrouw. Het formulier wijst mensen op waar het in het leven om moet gaan.”

Mijn commentaar:

Het huwelijksformulier van de kerken.

De christelijke kerken hebben in het verleden allerlei dogma's en formulieren opgesteld waarin ze hun geloof vastlegden. Deze christelijke dogma's leiden een onwrikbaar leven. Aan een dogma valt niet te tornen. Dat zou ook niet hoeven, als ieder dogma de waarheid zou bevatten. Dan zouden alle dogma's samengevoegd één geweldige openbaring van de

waarheid moeten zijn. Dat dit niet bepaald het geval is, moge duidelijk zijn. Wat het ene dogma de mensen te geloven voorhoudt, op straffe van vervloeking, wordt door het dogma van een andere kerk bestreden. Denk alleen maar aan de dogma's als de onfeilbaarheid van de paus, of de ten hemel opneming van Maria. Dat zijn dogma's die men in reformatische kring voor de volle honderd procent afkeurt.

Dogma's opstellen is zo wie zo een vreemde zaak want wat iemand gelooft kun je niet vastleggen omdat wij maar ten dele kennen en de waarheid dynamisch is en elk mens vrij moet zijn in zijn geloof. Je kunt niet iemand een geloof opleggen. Hoe ouder wij worden zo te meer leren wij over het geloof. Als je jong bent kijk je weer anders tegen bepaalde zaken aan, dan als je ouder geworden bent. Zo hebben ze ook een formulier gemaakt voor een huwelijksbevestiging. Ze nemen dit formulier als leidraad voor het sluiten van een huwelijk. Wij zullen het formulier eens doorlopen en het van kritische commentaar voorzien. U vindt het formulier achterin uw Bijbeltje.

- Het gaat eerst over de eerbaarheid van de huwelijkse staat en dat het huwelijk een inzet van God is. Het voorbeeld van Adam en Eva wordt dan aangehaald en we lezen dat: "God zelf aan Adam een huisvrouw toebrengt. Daarmee betuigende dat hij nog heden ten dage aan een iegelijk zijn huisvrouw gelijk als met Zijn hand toebrengt". Dus men gaat er heden ten dage vanuit in de kerken, dat God aan elke man een huisvrouw geeft, en die Hij dan zelf samenvoegt met Zijn hand. Als dat zo zou zijn, waarom zijn er dan zoveel ongelukkige huwelijken? Zoveel huwelijken waar geen éénheid is? En waarom gaat dan menig huwelijk weer uit elkaar? Heeft God zich dan vergist in het samenvoegen van die man en die vrouw? Heeft Hij niet goed opgelet? Of zijn wij zelf de schuldige en hebben wij niet op God gewacht maar zelf een echtgenoot verkozen?! Dit is het eerste grote punt waarbij wij onze vraagtekens hebben.

- en dat Hij den getrouwen Zijn hulp en bijstand altijd wil bewijzen. Hebt u Gods hulp en bijstand weleens nodig gehad? En het ook ontvangen? Aan wie en wanneer wil God Zijn hulp en bijstand zenden? Aan degene die leeft, in overgave, naar Zijn wil. Wat is Gods wil?

- Er wordt een opsomming gegeven van een aantal oorzaken waarom God de huwelijkse staat heeft ingesteld. Dit is erg onduidelijk daar ze beginnen met een eerste, een andere, een derde oorzaak op te noemen. Dan begint weer een derde die weer onderverdeeld wordt in een eerste en verder niet. Taalkundig zeer onduidelijk en verwarrend opgesteld.

- *met een goede en geruste consciëntie moge leven.* Hoe verkrijg je een goede en geruste consciëntie (geweten)? Hebt u geleerd te luisteren naar uw geweten? Is er zelfverloochening voor nodig om een gerust geweten te verkrijgen?

- Het lichaam wordt een tempel Gods genoemd en mag niet verontreinigd worden door hoererij. Mag het lichaam wel verontreinigd worden met vlees, drank, drugs en sigarettenrook?

- Er wordt gezegd tot de man dat hij zijn vrouw zal liefhebben als zijn eigen lichaam. Maar waar zijn vandaag de dag de mannen bij wie dit werkelijk zo is? Zijn we niet veel meer liefhebbers van onszelf? Wil de man zijn vrouw werkelijk liefhebben als zijn eigen lichaam dan moet hij weten wat zelfverloochening en overgave is. En wie weet dat nog? Waarom staat dit er niet bij? Juist die overgave is zo'n belangrijke voorwaarde om lief te kunnen hebben. Wanneer kan een man zijn vrouw liefhebben als zijn eigen lichaam? Dit kan alléén als zij de vrouw van zijn jeugd is.

Andere vrouwen blijven vreemden.

- *maar bij haar wonen met verstand.* Hoe doe je dat? En wat houdt dat in? Zou dat iets te maken kunnen hebben over de manier waarop je gemeenschap met elkaar hebt? En hoe vaak je gemeenschap hebt? Welke voorwaarden zijn er nodig om met verstand bij een vrouw te wonen? Is er van beide een innerlijk 'ja' nodig om gemeenschap te mogen hebben?

- *dat er geen wettige verhindering tegen dit huwelijk voorgekomen is.* Wat houdt dit in? Wat wordt er met wettige verhindering bedoeld? Van welke wet gaat men uit? Als God de man en de vrouw met Zijn hand zou hebben samengevoegd, hoe kan er dan een wettige verhindering mogelijk zijn? Wie meent er het recht te hebben om huwelijk te verhinderen wat God werkelijk samengevoegd heeft?

- *en uw beginsel zij in de Naam des Heeren, Die hemel en aarde geschapen heeft.* Er wordt hier iets gedaan in de Naam des Heeren. Waarom hebben ze de echte naam van God vertaald? Heere is niet de oorspronkelijke Hebreeuwse naam van onze Schepper. De oorspronkelijke oudste gevonden Hebreeuwse naam is JHWH, spreek uit Jahweh. Een naam vertalen is onzinnig.

En dan nog wel de naam van onze Schepper! Jerm. 23:27

- *Bekent gij hier voor God en Zijn heilige gemeente.* Waarom moet dit voor een gemeente bekend worden? Hoe weet je of de gemeente heilig is? Kan een gemeente heilig zijn?

- *dat gij ook heiliglijk met haar/hem leven wilt.* Hoe leef je heilig tegenover je vrouw/man? Hoe verkrijg je een heilig leven met je vrouw/man? Een heilig leven vereist zelfverloochening en dagelijkse overgave aan elkaar. Het vereist een driehoek van liefdeskoorden tussen JHWH, de vrouw en de man. Waarom staat dit er niet bij?

- *en geve u Zijn zegen.* Welke zegen? Wat houdt deze zegen in? Wat is het nut van deze zegen? Wat laat de praktijk zien van deze zegen?

- *Geloof deze woorden van den Heere Christus, en zijt daarvan verzekerd, dat onze Heere God u samengevoegd heeft tot dezen heiligen staat.* Nogmaals de vraag: Was God werkelijk de samenvoeger? Waarom gaan er dan zoveel huwelijken uit elkaar? Men erkent hier het huwelijk als een heiligen staat. Dat is het ook zeker, maar waar is vandaag de dag de heiligheid gebleven van het huwelijk? Wie onder de jeugd en ook onder de ouderen, ziet het huwelijk (de gemeenschap) nog als heilig? Wanneer is een huwelijk heilig? En hoe houd je het heilig?

- *Aangezien Gij deze personen tot den heiligen staat des huwelijks geroepen, en samen verbonden hebt.* Heeft God werkelijk die man en die vrouw geroepen? Heeft Hij ze werkelijk samenverbonden? Wie zegt dat God ze samenverbonden heeft? Iets wat God samenbindt, dat kan toch niet verbroken worden? Vanwaar dan al die scheidingen? Dit is de derde keer in het hele formulier dat men toch vooral wil doen geloven dat God de samenvoeger is. Waarom wordt er drie keer de nadruk opgelegd?

- naar *Uw Goddelijken wil*. Wat is Gods wil? Wat wil God van ons?
- Men haalt dan onze voorvaders Abraham, Izaak en Jakob aan en het verbond wat God met hen sloot. Maar hoe anders was het leven van deze voorvaders? Abraham hield al Gods geboden en inzettingen, nog voordat de wet der 10 geboden gegeven was. Ze hadden geen kerk, dogma's, formulieren en Bijbel. Hoe anders zag de bruiloft en het huwelijk er bij hen uit. Zou er bij de huwelijksluiting van Abraham en Sara ook één of ander formulier voorgelezen zijn? En wat is er in de kerken nog over van het verbond wat God sloot met Abraham? Wat waren de voorwaarden voor dit verbond? Voor wie was dit verbond? Voor welk volk? En waar kon je dit volk aan herkennen? Wat was het teken tussen God en Zijn verbondsvolk? Ex. 31:13-17, Ez. 20:12 en 20.
- Dan wordt er een belofte voorgelezen uit Psalm 128. *Welgelukzalig is een iegelijk, die JHWH vreest, die in Zijn wegen wandelt*. Hoe wil JHWH gevreesd worden? Wie heeft lust JHWH te vrezen (Ps. 25)? Wat zijn Zijn wegen?
- *JHWH zal u zegenen uit Sion*. Wat of waar is dat Sion?

Zo ziet u dat wij vele vragen hebben bij dit formulier. Er wordt veel gezegd maar geen wezenlijke dingen. Er wordt niet ingegaan op de belangrijkste zaken van het huwelijk. Er wordt niets gezegd over de belangrijkste voorwaarden (grondslag) tot een gelukkig huwelijk. Niets gezegd over zelfverloochening en overgave aan JHWH en aan de echtgenoot.

Niets gezegd over het feit dat een mens gescheiden van zijn tweelingziel geboren wordt en op latere leeftijd door JHWH weer samengevoegd zal worden. Niets gezegd over het bewuste gemeenschapsleven. Niets gezegd over het zuiver en rein houden van de geslachten. Niets gezegd over de natuurwetten die betrekking hebben op het huwelijk. Niets gezegd over de verantwoordelijkheden die een mens heeft als man, vrouw, moeder of vader zijnde. Niets gezegd over het verwekken van een gezond en volwaardig nageslacht. Niets gezegd over rassenvermenging. Vinden de kerken dit alles niet meer van belang?

En daarom hechten wij weinig waarde aan dit formulier, te meer omdat zo'n formulier helemaal niet nodig is bij het sluiten van een huwelijk / verbond.

Het is een uitvinding van de kerken geweest om zo de mensen te binden aan de kerk en ze te doen geloven dat de inzegening, als ritueel, heel wat waard is. Zonder een inzegening zou het huwelijk niets zijn, zou het niet gelukkig kunnen worden. Maar kijk eens naar de praktijk. Wat heb je aan een zegen van de dominee? Bitter weinig, want er zijn vele ongelukkige ingezegende huwelijken. En vele huwelijken die uit elkaar gaan maar wel ingezegend waren. Wat is dan de waarde van zo'n zegen? De inzegening vervult louter een decoratieve rol, want een waarborg voor duurzaam huwelijksgeluk is zo'n zegen allerminst. Welk getrouwd stel denkt, later in hun leven, nog wel eens terug aan die zegen waarmee ze ingezegend waren? Het is toch de dwaasheid ten top om een zegen uit te spreken over een onberaden stap van een uit hartstocht gesloten huwelijk? Zulke huwelijken kunnen nimmer tot een zegen worden, eenvoudig weg omdat ze in strijd met de Goddelijke wetten gesloten werden. Het heeft ook geen zin om te gaan bidden voor uitkomst wanneer zulke huwelijken uit een vallen, want het is het gevolg van een onberaden stap buiten God om (wet van oorzaak en gevolg).

Ach, het is alles buiten en tegen JHWH's wil. JHWH zag de gemeenschap en overgave aan elkaar, als het huwelijk, en dat mogen vrouw en man samen doen met JHWH. Meer is het huwelijk niet. Zo eenvoudig zult u vragen? Ja inderdaad zo eenvoudig want juist die eenvoudigheid is zo eerlijk, intiem en oprecht en hierin liggen grote dingen verborgen. Geconcludeerd kan worden dat het huwelijksformulier geen enkele garantie geeft voor een onverbreekelijke, gelukkige relatie. Dit bewijst de praktijk.

Citaat: "Een jong stel stapt meestal gezond het huwelijk in."

Mijn commentaar:

- Wat is gezond? Kun je van gezond spreken als een mens varkensvlees, tabak, alcohol, snoep, koffie, frikandellen e.d. eet? Waarom worden al deze ongezonde producten toegestaan binnen de refo kringen? Waarom gaan de meeste christenen zo onverschillig om met hun lichaam?

Citaat: “Want God wil de getrouwen Zijn hulp en bijstand altijd bewijzen, ook wanneer men zulks allerminst verwacht.” “Het huwelijk is een instelling van God. Daarom wil Hij de getrouwen zegenen en bijstaan.”

Mijn commentaar:

- Deze uitspraken klinken mooi, maar zijn loze uitspraken als er niet bij gezegd wordt dat: God de mens wil helpen en bijstaan die leeft in zelfverloochening en zelfovergave aan Zijn wil en wetten. Huwelijken die ongelukkig zijn en / of uit elkaar gaan, kun je daarvan zeggen dat die gezegend zijn door God?

U gaat met het aanstaande bruidspaar een huwelijks gesprek aan. Zijn er dan ook wel eens stellen waarvan u tot de conclusie moet komen dat die niet bij elkaar passen? Of dat ze niet door God zijn samengevoegd? Of dat de grondslag van het huwelijk niet goed is? Zijn er ook wel eens stellen die u het advies geeft om niet met elkaar te trouwen?

Zelfverloochening kan niet zonder zelfovergave. Deze twee zijn onlosmakelijk met elkaar verbonden.

Citaat: “Waar ze (de oudvaders) op hebben willen wijzen, is dat de gehuwden hun bereidheid moeten tonen om kinderen te ontvangen. God wil dus geen geknoei met voorbehoedsmiddelen of periodieke onthouding.”

Mijn commentaar:

- Deze uitspraak van u zal u door de vele kinderloze echtparen niet in dank afgenomen worden. Alsof kinderloze echtparen niet

genoeg bereidheid zouden tonen om kinderen te willen ontvangen. Alsof kinderloze echtparen knoeiers zijn met voorbehoedsmiddelen en onthouding. Vervolgens gaat u verder met te vertellen dat u zelf elf kinderen hebt gekregen. Met andere woorden: u bent geen knoeier. Jammer en diep beschamend van een dominee....

Citaat: “We leven niet voor de materie en het genot, maar we zijn onderweg.”

Mijn commentaar:

- Wederom woorden die mooi klinken, maar kijkt u eens zondags op een willekeurige parkeerplaats van een kerk naar al die moderne auto's. De één nog groter en luxer dan de ander. Kijkt u eens naar de technologische producten die ook in ref. kringen ingeburgerd zijn en men ook graag het nieuwste van het nieuwste heeft. Kijkt u ook eens bij een trekkertrek wedstrijd die massaal bezocht wordt door jong en oud van ref. gezindte en waartegen nauwelijks gewaarschuwd wordt? Kijkt u ook eens hoeveel vrouwen er gegrepen zijn door de mode? Verwordt de trouwdag ook niet steeds meer tot een uitspatting waaraan duizenden euro's besteed worden? Moet er bij een bruiloft ook niet royaal gegeten en gedronken worden? Hoofdzaak van de tegenwoordige huwelijken ligt in uitwendige zaken als ringen om elkaars vinger schuiven, goed en veel eten, trouw auto, mooie kleren enz. Maar wat gebeurt er inwendig tussen het bruidspaar? Het is uw taak als dominee zijnde om de jeugd weer te wijzen op de grondslag van het huwelijk. Om de jeugd bij te brengen wat zelfverloochening en zelfovergave is.

Voor meer informatie zie onze websites: www.pentahof.nl www.stop-rassenvermenging.nl

Geachte meneer C.P de Boer, 08-11-2015, Kootwijkerbroek

Bij deze wil ik graag reageren op het interview dat u geeft in Terdege van 21-10-2015. Hieronder kunt u mijn commentaar lezen.

Met vriendelijke groet,

Pieter v.d Meer jr.
Harskamperweg 5
3774JN Kootwijkerbroek

Terdege 21-10-2015 Trouwspecial

Bijbelse voorbereidingstijd op het huwelijk. Ds. C.P. de Boer

Mijn commentaar op de titel van dit artikel:

- De Bijbel kent geen voorbereidingstijd op het huwelijk. Zie het huwelijk van Izak met Rebecca. Wanneer God twee mensen samenbrengt, is dat goed, zeker en onverbreekbaar. Er hoeft dan geen verkeringstijd aan voor af te gaan.

Citaat: "Het huwelijk tussen man en vrouw (twee personen op aarde) is een afspiegeling van de eenheid in God (drie Personen in de hemel)."

Mijn commentaar:

- Hoe twee personen op aarde een afspiegeling kunnen zijn van drie personen in de hemel, is mij volstrekt onduidelijk. Een persoon is een mens, is God een mens? Drie mensen in één?

Citaat: "Zoals God een uniek verbond met Israel heeft opgericht, zo is het huwelijk een uniek verbond tussen man en vrouw (Maleachi 2:15)."

Mijn commentaar:

- U verwijst hier naar Maleachi 2:15. Daar wordt gesproken over de huisvrouw zijner jeugd. Ook in Spreuken 5:18 wordt er

gesproken over de huisvrouw van uw jeugd. Wat of wie wordt hier mee bedoelt? In Mal. 2:15 staat ook: Hij zocht een zaad Gods? Wat wordt hier mee bedoelt?

De huisvrouw/man van uw jeugd.

Gij nu zegt: Waarom? Daarom dat JHWH een getuige geweest is tussen u en tussen de huisvrouw uwer jeugd, met dewelke gij trouwelooslijk handelt; daar zij toch uw gezellin en de huisvrouw uws verbonds is. Heeft Hij niet maar één gemaakt, hoewel Hij des geestes overig had? En waarom maar dien enen? Hij zocht een zaad Gods. Daarom, wacht u met uw geest, en dat niemand trouwelooslijk handele tegen de huisvrouw zijner jeugd. Want JHWH, de God Israels, zegt, dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met zijn kleed, zegt JHWH der heirscharen; daarom wacht u met uw geest, dat gij niet trouwelooslijk handelt. Mal. 2: 14-15-16

Laat ze uwe alleen zijn, en van geen vreemden met u. Uw springader zij gezegend, en verblijd u vanwege de huisvrouw uwer jeugd; Een zeer liefelijke hinde en aangenaam steengeitje; laat u haar borsten te allen tijde dronken maken; dool steeds in haar liefde. En waarom zoudt gij, mijn zoon, in een vreemde dolen, en den schoot der onbekende omvangen? Spr. 5: 17-20

Wie is die huisvrouw van uw jeugd?

Van oorsprong is de eerste mens hermafroditisch geschapen. Dit wil zeggen: tweeslachtig, zowel vrouwelijk als mannelijk, onzijdig. *En God schiep den mens naar Zijn beeld; naar het beeld Gods schiep Hij hem: man en vrouw schiep Hij hen (Gen. 1:27)*. God is één, dus was de eerste mens ook één. Van oorsprong waren we één, later vervielen we in twee. Het is ook niet voor niets dat in de getallenreeks de één voor de twee geplaatst wordt. Er is een diepe kern waarheid die diep begraven ligt in ons allen: we zijn incompleet en ergens bestaat er iemand die ons complement is en ons weer heel maakt, zoals we oorspronkelijk waren.

Ieder mens draagt in het diepst van zijn wezen, het beeld van de ander met zich mee. Daarom koestert iedereen de hoop dat hij ooit zal toegewezen worden aan een ziel die aan dit beeld beantwoordt, om met die ziel onbeschrijfelijke harmonie en volmaakte eenwording te bereiken. In het hart leeft stil dit oer-verlangen naar éénheid, dit leeft meestal onbewust voort in het menselijk onderbewustzijn. Het terugvinden van deze éénheid is één van de mooiste dingen wat een mens op aarde beleven kan. Éénheid met JHWH, met jezelf, met je tweelingziel en met de natuur. Stel u wordt het volgende voorstel gedaan: “Verlang jij ernaar om totaal één te worden, altijd, nacht en dag in het gezelschap van je geliefde te zijn? Verlang jij ernaar om een huwelijk aan te gaan met ‘de ware’?” Er is dan toch geen vrouw of man die hierop niet een bevestigend antwoord geeft en dat deze versmelting in elkaar, dit één worden in plaats van twee, de wáre uitdrukking is van hun diepste verlangen? En de reden hiervoor is dat de menselijke natuur van origine één was en heel, en het verlangen en streven naar dat hele is liefde. Er is er maar één in het ganse universum die dit verlangen kan bevredigen, dat is de vrouw / man van uw jeugd. Daarom is polygamie ook nooit Gods bedoeling geweest. In de Bijbel zijn diverse voorbeelden te vinden van mannen die meerdere vrouwen hadden. De eerste van wie we dat lezen is Lamech, hij nam twee vrouwen. Abraham, de vader der gelovigen, had in elk geval twee vrouwen. Zijn kleinzoon Jakob had er vier. Elkana had er twee en David, de man naar Gods hart, bezat er een stuk of tien plus de nodige bijvrouwen. Salomo spant de kroon, hij had de keus uit duizend vrouwen om het bed mee te delen. Voorbeelden genoeg dus van polygamie. Als we kijken naar de praktijk dan zien we dat polygame huwelijken in de Bijbel hopeloze moeilijkheden met zich meebrengen. Zie de verdeeldheid in het gezin van Abraham. Let op de jaloezie in de huwelijken van Jakob en Elkana. En kijk naar de dramatische toestand in het gezin van David. Een vrouw kan haar man niet met een ander delen, ze wil hem alléén bezitten en een man kan niet van elk van zijn vrouwen precies evenveel houden en dat wekt weer jaloezie op. Dus hoe had God het bedoelt? We lezen dat God één vrouw aan Adam gaf en dat die twee tot één vlees zouden zijn (monogamie). Waarom er geen uitdrukkelijk

verbod in de Bijbel staat op polygamie blijft een raadsel. Waarom stelde God polygamie niet als een grove zonde?

De overgrote meerderheid der mensen is vergeten dat we oorspronkelijk één waren, enkel onze ziel (hart) herinnert zich nog deze toestand van één zijn en verlangt weer terug naar deze toestand van éénheid. Het streeft naar éénwording waarin het vrouwelijke en mannelijke samenkomen en versmelten. Het is de oer-behoefte in elk mens om zijn spiegelbeeld te ontmoeten en daarmee samen te smelten. Deze oer-behoefte uit zich in de behoefte van de enkeling om compleet te worden. Het is de onrust van het gemis bij de vrouw en de man, die ieder uit hun individueel op-zich-zelf-gesteld-zijn verlangen om mens te worden in de volle betekenis van het woord. Ieder menselijk wezen heeft een tweelingziel. Een ieder zoekt naar zijn wederhelft. Nu is het zo dat er vele personen zijn die schijnen jouw wederhelft te zijn. Vele huwelijken worden gesloten omdat men meent de wederhelft gevonden te hebben. Groot is voor velen de teleurstelling als blijkt dat dit later niet het geval is. *Ieder mens streeft van nature naar het geluk, want hij is (zonder het te weten) de helft van één geheel en zoekt uit dien hoofde naar de hereniging met zijn tweelingziel. Doorgaans geschiedt dit zoeken ‘in de blinde’; vandaar het grote aantal mislukkingen en de vele moeilijkheden, die men er zich mee op den hals haalt. (J en M Henschel)*

Wacht u met uw geest. Dit betekent: Maak niet zelf met je verstand de keuze om met iemand te gaan trouwen waarvan je meent dat die je wederhelft is. Ga niet af op je gevoel en verstand. *Vertrouw op JHWH met uw ganse hart, en steun op uw verstand niet (Spr. 3:5).* Want als je de verkeerde hebt, handel je trouwelooslijk. *Met dewelke gij trouwelooslijk handelt.* Trouwelooslijk handelen wil zeggen: zonder trouw bezig zijn, geen trouw aan je oorspronkelijke wederhelft zijn, haar/hem geen trouw beloven. Je verbind je met een vreemde vrouw die niet je oorspronkelijke wederhelft is en de vrouw die wel je oorspronkelijke wederhelft is, die laat je alléén, daar bekommer je je niet om, die laat je lopen, daar ben je niet trouw aan. Je laat haar over aan een vreemde. Je belooft trouw aan de verkeerde. *En waarom zoudt gij, mijn*

zoon, in een vreemde dolen, en den schoot der onbekende omvangen? Bij een vreemde vrouw blijf je dolen, daar vindt geen totale samensmelting plaats, daar blijft altijd een bepaalde scheiding. Een onbekende schoot omvangen geeft geen vertrouwen, geen binding, geen liefdes band, het blijft vreemd en onbekend. Met een vreemde schoot kun je nooit de wáre erotiek beleven. Daarom, **wacht** u met uw geest dat je geen verkeerde keuze maakt (staat er twee keer uitdrukkelijk vermeld) en **wacht tot JHWH je samenvoegt met jouw oorspronkelijke wederhelft, je tweelingziel**. Hier hebben we gelijk weer de grondslag van het huwelijk; de wille Gods!

In een van eeuwigheid vastgelegd verbond, heeft JHWH voor elke man, één vrouw bestemd. *JHWH is een getuige geweest tussen u en de huisvrouw van uw jeugd*. JHWH is de Schepper geweest van de twee helften, de vrouwelijke helft en de mannelijke helft. Hij was erbij als een getuige dat die twee helften bij elkaar hoorden. Hij was getuige van het verbond wat Hij al gemaakt had toen de twee helften geboren werden. Toen wist JHWH al wie bij elkaar hoorden en later als ze groot zijn, weer op Zijn tijd en Zijn wijze samengevoegd kunnen worden zodat het verbond weer compleet en in ere gehouden wordt. Daarom kan de tweelingziel ontmoeting alleen een oprechte hereniging zijn als die geleid wordt door JHWH. Dan weet je ook zeker dat de grondslag van je huwelijk goed is. God voegt alléén maar tweelingzielen samen. En die mogen niet gescheiden worden. Deze tweelingzielen zullen altijd allebei van hetzelfde ras zijn. God voegt geen blanke van huid met een donkere van huid samen, omdat daardoor de soort ophoudt te bestaan. In de natuur zult u ook nooit een mus met een koolmees zien paren, of een duif met een kraai.

Er kan maar één persoon jou wederhelft zijn, één die van oorsprong bij jouw hoort, jouw metgezel, één die jou tweelingziel is. Daarom is de unieke factor die tweelingzielen hun kracht geeft; de identieke blauwdruk van identiteit. Deze is uniek in de kosmos. In het ganse universum is er maar één ziel die op dezelfde trilling van licht vibreert als dat jij doet. Dit is een ontzagwekkend feit. Het is een heilig en kosmisch plan van de

Schepper zodat we uiteindelijk terug kunnen keren naar onze Bron. Deze tweelingziel ontmoeten, is een herkennen. Een herkennen van jezelf in de ander en de ander in jezelf. Het voelt als een thuiskomen. Tweelingzielen komen thuis.... bij zichzelf. Daarom is de ontmoeting tussen tweelingzielen zeer heftig, omdat je in elkaars hart kunt kijken. De muur die het ego van jongs af aan om zichzelf gebouwd heeft, waarachter het geheimen, gevoelens, angst, vervelende gebeurtenissen e.d. kan verstopten, wordt dan weggevaagd zodat je regel recht in elkaars hart kunt zien. En dat mag. Alléén tweelingzielen laten het bij elkaar toe dat de ander in zijn/haar hart mag kijken. Tweelingzielen kunnen daarom ook geen geheimen voor elkaar hebben, dat willen ze ook niet. Ze kennen elkaar door en door in hun totale mens-zijn en doorzien dus alles van elkaar. Daarom is het van belang dat de onderste steen, uit het verleden, boven gekomen is. Alles moet geopenbaard worden aan elkaar. Het moet namelijk een schone lei zijn waarop de tweelingzielen verder gaan. Tweelingzielen zijn nimmer elkaars concurrenten, zij bestrijden elkaar niet, maar werken juist samen en vullen elkaar aan. Ze zullen elkaar niet opzettelijk pijn doen, geen steken onder water geven of de neiging hebben de ander te willen straffen. Nee, twee zielen, éne gedachte!

Doordat de tweelingziel ontmoeting zeer heftig is, kan het gebeuren dat de samenvoeging door moverende of egoïstische redenen weer uit elkaar gaat. Men luistert dan naar het verstand en niet naar het hart. Het hart geeft intuïtief te kennen dat het spiegelbeeld de wáre is, maar het verstand laat na de waarheid te accepteren en redeneert de waarheid weg. Er volgt dan een leven vol pijn, want de wáre ontmoet men niet meer, aangezien er slechts één spiegelbeeld is. Het missen van je tweelingziel kan omschreven worden als een geamputeerd zijn. Je mist een deel van jezelf terwijl je het toch ieder seconden van de dag voelt. Wat te doen als je zoiets overkomt? WACHTEN... WACHTEN. Wachten tot JHWH jullie weer samenvoegt. En dat zal Hij zeker doen op Zijn tijd en Zijn wijze. Het ego doet jou in zo'n situatie werkelijk geloven dat je afgescheiden bent van je tweelingziel. Maar niets is minder waar, want jij en je tweelingziel zijn voor EEUWIG met elkaar verbonden en niets kan jullie

meer scheiden. De fotonen en het DNA blijven met elkaar in verbinding staan. Zij blijken door een veld, in de kwantumfysica wordt dit het kwantum veld genoemd, met elkaar verbonden te zijn. Het speelt hierbij geen rol hoe ver de ontvanger van de zender verwijderd is. Het opgebouwde en uitgestraalde trillingsveld vindt altijd de juiste ontvanger, ook als diegene dat zelf nog niet weet. Verscheidene experimenten hebben dit aangetoond. Omdat je de ander fysiek niet ziet, denk je dat je niet meer bij elkaar bent maar op zielsniveau ben je ten alle tijden met elkaar verbonden. Tweelingzielen kunnen elkaar niet loslaten en zullen altijd weer elkaar opzoeken. Vrouw en man zijn twee polen van één wezen, één mens. Tussen deze polen ontstaat een ‘magnetisch’ veld. Dat magnetische veld zorgt voor beweging. Een beweging die een ongelooflijke kracht bezit. Een beweging die noodzakelijk is voor de aantrekking naar elkaar toe. Een beweging die door niets of niemand tegen te houden is. Een beweging die uit eindelijk leid tot een hereniging. Deze beweging wordt bestuurd door JHWH, de natuur en de ganse kosmos. Zij leiden de beide levens en zullen zorgen voor een hereniging van de tweelingzielen, mits deze zielen in vertrouwen, overgave en zelfverloochening op Hem wachten. Dan kan niemand in de hemel of op de aarde jullie meer scheiden. Het huwelijk tussen tweelingzielen wordt niet alléén op aarde gesloten, maar ook in de hemel. Daarom zei Jezus: “Hetgeen dan God samengevoegd heeft, scheidde de mens niet” (Matt. 19:6).

Als je eenmaal je tweelingziel ontmoet hebt of als je samengevoegd bent met je tweelingziel, dan begeer je geen andere vrouwen/mannen meer. Simpelweg omdat er geen beter, mooier, liever vrouw is dan je tweelingziel. Zij is alles wat je verlangt want zij is die andere helft van jou bij wie je je echt thuis voelt. Met haar ben je dik tevreden! Zij overtreft al je verwachtingen! Zij alleen kan je voldoening geven omdat je jouw ziel deelt met je tweelingziel. Je komt dan jezelf tegen in de ander. Geen één enkele andere vrouw kan je nog bekoren. Met geen één enkele andere vrouw kun je de volkomenheid in dit leven bereiken. Met niemand anders kun je die staat van verlichting bereiken, want deze verlichting leidt naar

een staat van eenheid tussen het vrouwelijke en mannelijke. Je ontmoet de spiegel van jezelf. Mijn ware zelf, is mijn tweelingziel en mijn tweelingziel is mijn ware zelf. Als je niet trouwt met je tweelingziel dan blijf je rondkijken en zoeken naar andere vrouwen. Je blijft met onrustige begerige ogen naar vrouwen kijken wat vernietigende gevolgen kan hebben (overspel/echtscheiding) en wat dus vandaag de dag veelvuldig gebeurt. Daarom kan alléén de verbinding met de tweelingziel een mens gelukkig maken en rust geven. Liefde is een Goddelijk geschenk. Liefde is een schat des hemels. Wie haar/zijn tweelingziel verkrijgt, ontvangt deze geweldige schat en zal gelukkig zijn.

Jou onderbewustzijn herkent in een fractie van een seconde of een persoon jou tweelingziel is of niet. Er komt dan een eind aan het kijken en zoeken want je hebt de éne wáre ontmoet en verkregen. Alleen in dat huwelijk wordt ware rust gevonden en uitgestraald. Het voelt als: een thuis komen. Daarom zullen echte tweelingzielen ook niet hertrouwen na de lichamelijke dood van de andere helft, want in het hart blijft de herinnering aan die ander voortleven. Deze liefde vergaat nimmermeer. Deze liefde gaat over de dood en tijd heen.

Daarom is een hereniging met je tweelingziel vanaf het begin van de schepping onze bestemming. Het is geen kwestie van iemand kiezen, nee, iemand is je tweelingziel, of niet. Één is je tweelingziel, de overige blijven vreemden. *Laat ze uwe alleen zijn, en van geen vreemden met u. Om u te redden van de vreemde vrouw, van de onbekende, die met haar redenen vleit (Spr. 2:16)* JHWH haat het verlatene. JHWH haat het als je de oorspronkelijke wederhelft niet trouwt, als je haar trouwelooslijk behandelt, als je een vreemde vrouw trouw belooft, als je jouw zaad in een vreemde vrouw brengt, als je het verbond verlaat. *Dat Hij het verlaten haat, alhoewel hij den wrevel bedekt met zijn kleed.* Door Zijn onuitsprekelijke goedheid wil Hij deze wrevel (onbedachtzame daad) wel met Zijn kleed (genade) bedekken, maar JHWH wijst er ons hier duidelijk op dat wij **wachten** moeten met onze geest. JHWH zelf is een getrouw God, Hij is trouw aan al Zijn verbonden en beloften, en nu wil Hij graag dat wij ook trouw zijn in al onze daden, dat wij wachten op Hem tot Hij

ons weer samenvoegt met onze tweelingziel en alzo het verbond vervuld wordt.

Heeft Hij niet maar één gemaakt, hoewel Hij des geestes overig had? JHWH had wel de macht en de mogelijkheden om meerdere vrouwen te scheppen maar Hij heeft er speciaal één gemaakt die voor 100% bij die ene man past. Waarom heeft JHWH het zo bedacht? *En waarom maar dien enen?* Waarom heeft JHWH voor elke man één vrouw geschapen als zijnde zijn wederhelft? Als zijnde zijn tweelingziel? Waarom is er voor de man maar één gezellin waarmee hij een harmonisch huwelijk kan verkrijgen? Waarmee hij in volledige wederzijdse overgave kan samen leven? JHWH heeft het zo bedacht omdat Hij een zaad Gods zocht.

Hij zocht een zaad Gods. Wat wordt er met een zaad Gods bedoeld? Zaad Gods wil zeggen: een kind van God. Een Gods kind. Een Godszoon of Godsdochter. Een regeneratie kind. Hoe kunnen wij zo'n Gods kind scheppen? Dit kan alléén als er twee oorspronkelijke wederhelften door JHWH verenigd zijn met elkaar, zodat deze in volle overgave en harmonie met elkaar kunnen leven. Deze tweelingzielen zullen zich dan moeten houden aan al Gods wetten en inzettingen, aan al de natuurwetten. Ze zullen een onverbreekelijke driehoeksverhouding moeten hebben. Verder zullen deze twee wederhelften bewust gemeenschap moeten hebben. Dan zullen er wezens geboren worden die van hoger orde zijn dan de hedendaagse wezens die geboren worden. Het zullen Goden kinderen zijn. Aan God gewijde kinderen. Het zullen sterke, gezonde, gehoorzame, bewuste, vol van Gods Geest, van hogere Orde geschapen kinderen zijn. Kinderen waarin alle krachten van God zich openbaren, ook al zijn zij maar mens. Kinderen Israëls: zonder enig gebrek, schoon van aangezicht en vernuftig in alle wijsheid, ervaren in wetenschap en kloek van verstand. Kortom: regeneratie kinderen. De demonen zullen geen vat meer hebben op deze kinderen en dus ook de zonde niet meer. Dit is een Goddelijke mysterie dat maar door weinig mensen zal worden verstaan aangezien deze Gods kinderen vandaag de dag nergens meer geschapen worden omdat deze kennis verloren is gegaan en men niet meer leert te wachten op de samenvoeging met de

tweelingziel en men niet meer gemeenschap heeft volgens de natuurwetten.

Hoe komt het dat, vandaag de dag, de kinderen al vanaf hun vroegste levensjaren zo eigenwijs, opstandig, ongehoorzaam en vol van verkeerde neigingen en begeerten zijn? Dat ze al zo jong een eigen wil hebben? Wij beschouwen het als normaal dat de kinderen zo zijn, maar is het dat ook? Nee, dit komt omdat ze voort gekomen zijn uit ouders die elkaar niet harmonisch aanvulden, of ouders die niet getrouwd zijn met hun oorspronkelijke wederhelft, of mannen die niet trouwden met de huisvrouw van hun jeugd (tweelingziel), of ouders die het kind niet op het juiste moment en de juiste manier verwekt hebben, of ouders die geen rekening gehouden hebben met de wetten die gelden op gemeenschappelijk gebied (zie blz. 128), of ouders die zonder JHWH een huwelijk aangingen of zonder JHWH leven. Het demonische of anti-goddelijke vindt in deze kinderen een woonplaats, en het is de demon die aanzet tot ongehoorzaamheid, opstand, leugen, roof, moord en oorlog. U ziet dus dat de gevolgen (degeneratie kinderen) een oorzaak hebben. Voor velen zal het een pijnlijke oorzaak zijn met nog pijnlijker gevolgen maar de waarheid is het waard om gezegd te worden, hoe hard of pijnlijk dan ook.

Al het bovenstaande geldt evenzo voor de vrouw ten opzichte van de man harer jeugd. *Kerm als een jonkvrouw, die met een zak omgord is vanwege den man harer jeugd (Joel 1:8).* **Die de man harer jeugd verlaat, en het verbond haars Gods vergeet (Spr. 2:17).** Een vrouw die niet trouwt met de man van haar jeugd, haar oorspronkelijke wederhelft, die vergeet en veracht het verbond wat JHWH gemaakt had tussen die vrouw en die ene man. Zij handelt dan trouweloos.

JHWH is het middelpunt, de Oerbron waaruit de vrouw en man leven. Als tweelingzielen zijn zij verbonden met JHWH. Zij hebben beiden gewacht tot JHWH hen zou verenigen met hun oorspronkelijke wederhelft. Zij zijn verbonden aan JHWH met sterke onverbreekbare liefdeskoorden. Zij hebben zich beide persoonlijk aan JHWH overgegeven. Zij ontvangen

van Hem kracht en moed en stellen hun vertrouwen, hoop en verwachting geheel op Hem. Deze man en vrouw leven geheel volgens al Gods wetten en kunnen alzo een zaad Gods verwekken. Een vrouw en man die een verbond met elkaar en met JHWH gesloten hebben, zullen toch nog iets missen in hun huwelijk. En dat is de verbinding met een kind. Een huwelijk is niet compleet als er geen nageslacht is. Het ligt in de natuur en in de mens om zich voort te planten, dat is een opdracht en natuurwet. Het voortplanten tussen tweelingzielen geschiedt met een totale versmelting van de één in de ander. Alles smelt samen; de lichaamssappen (zweet, speeksel), het lichamelijk vlees, de geur, de energieën, de magnetische velden, de eicel en zaadcel, de harten, enz. Is er een kindje geboren dan is de driehoek compleet en zal er ware harmonie in het gezin heersen. Men vormt alzo een drieklank voortkomend uit de Goddelijke grondtoon.

Al het bovenstaande zult u mogelijk in geen ander boek lezen noch zal het zo door iemand uitgelegd worden. Zelfs de Bijbelse kanttekenaren weten niet wat ze met deze verzen aan moeten en geven er maar een draai aan dat kant nog wal raakt. Dit komt omdat wij zover van onze oorspronkelijke natuurstaat afgeweken zijn en de keuze voor een echtgenoot volledig aan onze eigen begeerten, lusten en toeval overgegeven hebben. Ook komt dit doordat wij ons niet meer beseffen dat wij een deel zijn van een geheel. Dat wij een helft zijn van een éénheid die bestaat uit twee oorspronkelijke wederhelften. Er wordt ons niet meer geleerd dat de mens hermafroditisch (tweeslachtig) geschapen is en later verdeeld is in een mannelijk lichaam en een vrouwelijk lichaam. *In de oudheid wist men dat ieder wezen, in navolging van het Goddelijke, oorspronkelijk een twee-eenheid was; later na de scheiding der geslachten in twee afzonderlijke delen werd gesplitst en de opdracht ontving deze twee-eenheid bewust te herstellen (J en M Henschel).*

De paradijselijke mens was noch man noch vrouw, maar beiden in één. De mens was zo heerlijk geschapen, dat hij Gods evenbeeld heette. Toen liet de mens zich door de begeerte vangen om uit eigen schoot te telen en Gode gelijk te zijn. Hij viel uit de eenheid in de veelheid. De eenheid van

het beeld scheurde en splitste zich in mannelijk en vrouwelijk. En met de mens scheidde zich de ganse natuur in mannelijk en vrouwelijk. Maar daarin ontwaakte het begeren van elkander als een vuur. De hevige begeerte tussen vrouw en man is de begeerte naar het leven, want afzonderlijk hebben zij het ware leven niet in zich, maar alleen de begeerte ernaar. In elk begeren der geslachten schuilt het verlangen naar éénheid. Zij willen weer datgene zijn wat zij in het evenbeeld Gods waren. Maar het vlees weet niet wat het doet. Het heeft van de geest de begeerte naar het geslacht gekregen, en het denkt aan de lust der zinnen. Het zoekt slechts de eigen wellust, niet de eenheid. Maar in de ongelijke samenklank is louter vijandschap.... (Jakob Boehme).

Dus de huisvrouw van uw jeugd is uw oorspronkelijke wederhelft. De huisvrouw van den beginne. Het is jouw tweelingziel. Dit heeft niets te maken met je eerste liefde of je eerste vriend/vriendin, vrouw/man, wat algemeen geloofd wordt en wat de kanttekenaren willen beweren. Nee, het gaat om de vrouw/man die alléén bij jou hoort. Het gaat om de andere helft van jou, waarmee je op zielsniveau kunt samenleven en goddelijke kinderen kunt scheppen. Het gaat om die éne. Die éne andere tweelingziel. Die andere helft van jou ziel, die je zelf bent. Deze tweelingziel is de poort naar een voller leven, naar een harmonieus leven, gebaseerd op een fundamenteel gevoel van eenheid. De liefde tussen tweelingzielen gaat veel verder dan gewone, romantische liefde. Het is een ziels liefde die boven het individu uitstijgt ten bate van het geheel. Het is een liefde die de negatieve invloed van het ego vervangt door de positieve energie van onvoorwaardelijke liefde. Zij hebben in elkaar de ander lief als zichzelf omdat iedere helft het zelf van de ander is. Zij zijn als twee spiegels die elkaar weerspiegelen. Deze tweelingzielen delen iets prachtigs....met zichzelf. Een kenmerk van tweelingzielen is dat ze een onlosmakelijke band en een intense liefde voor elkaar hebben. Zij realiseren hun ware Natuur door niet langer vanuit hun ego te leven, maar vanuit de Goddelijke Bron.

Uw springader zij gezegend. Zij is uw springader waarin je zich ten alle dagen zult kunnen verheugen. Ja, van haar lichaam zult u dronken

worden en van liefde in haar rond dolen. Zij zal zijn als een vruchtbare wijnstok aan de zijde van uw huis. Dan begin je **echt** te leven. In het etymologisch woordenboek staat geschreven dat een oudere naam voor huwelijk is: **echt**. Dit komen wij vandaag de dag nog tegen in uitdrukkingen als: in de echt verenigd worden, echtelieden, echtbreuk enz. Het gaat om een rechtsorde, een wettige band waarin de vrouw en man een eigen plaats en taak hebben als moeder en vader. Het gaat om een echte band, een echt verbond! Verenigd zijnde met de huisvrouw/man van je jeugd, zul je voor altijd de roem, de eer, de kunst, en de liefde verenigen. En dit kan alléén bij en met je oorspronkelijke wederhelft. Gezegend de vrouw/man die kan wachten tot JHWH haar/hem weer samenvoegt met de tweeling ziel tot een onverbreekelijke harmonieuze éénheid!

(meer over tweelingzielen, zie brochure no.590 en 596 van PF v.d Meer verkrijgbaar via www.pentahof.nl)

De huisvrouw van je jeugd,

die maakt jou leven tot een vreugd.

Tweelingzielen komen vroeg of laat bij elkaar,

deze hereniging maakt hen tot een harmonisch paar.

Wacht daarom op de samenvoeging.

want dit huwelijk behoeft geen enkele materiele toevoeging.

Het zijn de tweelingzielen die de mensen tot een voorbeeld zijn,

zij leven écht, dus niet in de schijn.

Vrede, liefde en geluk zal uit hun huwelijk stralen,

zij spreken en leven vanuit de hogere liefdes talen.

- Het huwelijk is inderdaad een verbond. Maar hoe sluit je een verbond? Moet dat gedaan worden met behulp van een ambtenaar in een gemeentehuis of dominee in een kerk? Of is het iets wat alleen tussen de twee die een verbond sluiten gebeuren kan?

Citaat: “Ons huwelijksformulier spreekt bruidegom en bruid aan als “een godvrezende man en vrouw”, die “God onze Vader” dienen. Hier kunnen we een lijn trekken naar de voorbereidingstijd op het huwelijk. Voor jou betekent dit concreet dat je biddend iemand zoekt met wie je samen de Heere dient.”

Mijn commentaar:

- Het zou inderdaad zo moeten zijn dat bruid en bruidegom zelfverloochening van de eigen wil en zelfovergave aan Gods wil, kennen in hun leven. Maar wat is de praktijk? God dienen met de mond kan iedereen wel, maar God dienen vanuit het hart doen er maar weinig meer.
- Biddend iemand zoeken, is niet wat Izak deed. Izak deed biddend wachten totdat God een vrouw op zijn levenspad bracht op Zijn tijd en Zijn wijze. En dat is een groot verschil met iemand die biddend zoekt. Want iemand die zoekt, zoekt wat hij zelf wil en gaat af op zijn gevoel, gaat af op wat zijn ogen zien. En dat is zéér bedrieglijk. Het blijkt wel uit de praktijk dat een mens zichzelf van alles wijs kan maken en maar neemt wat hij zelf wil en zich daarbij vergissen kan. Iemand die wacht in zelfverloochening en in zelfovergave vertrouwd dat God hem zal samenvoegen, zal niet beschaamd worden. Dat huwelijk zal goed zijn. Wanneer God vrouw en man samenvoegt, hoef je niet te zoeken. Het zoeken geschiedt naar hetgeen we voor ogen aanzien.
- *Bij ons is geen liefde. Wij maken dat onszelf wijs. Kinderen doen dat ten opzichte van hun ouders en ouders ten opzichte van hun kinderen. Meisje ten opzichte van de jongen en de jongen ten opzichte van het meisje. Het is alles blindheid. Men gaat hier af op het gevoel. En het gevoel is een zandgrond. Bij ons is geen liefde, onze zogenaamde liefde kan elk ogenblik veranderen in haat of in onverschilligheid of in lauwheid. Dat leert de ondervinding. Dat zegt de schrift. En het is wellicht de ervaring*

van menigeen onder ons. In dit opzicht wordt er een bijna grenzeloze onvoorzichtigheid betracht in een betrekking tot het sluiten van een huwelijk. Men meent dat de grondslag van een huwelijk, de liefde is. Dat is ze niet. Maar omdat men dat meent gaat het zo slecht in de huwelijken. En gaat zo menig paar uit elkaar. De liefde is niet de grondslag van een huwelijk, want dan zou het huwelijk helemaal zonder enige grondslag zijn. De grondslag van huwelijk is: **De wille Gods!** En nu gaat de mens, bij het sluiten van een huwelijk, veel liever af op zijn gevoel, dan dat hij zich rekenschap geeft van de vraag: **de stap die ik doe, is dat de wil van God?** En zo raakt men niet aan God gebonden, in betrekking tot deze zaak. En hoe verder deze dingen uit het gezicht raken, niet meer worden gekend, niet meer worden overdacht, tegengesproken, des te lossier wordt de band van het huwelijk. Waar God verdwijnt, ofschoon Hij niet verdwijnen kan en niet verdwijnen zal, waar God verdwijnt daar verdwijnt op den duur alles. En men houdt over? Zeg het maar. Zeg het maar! Men houdt over: de hel. Hier! (JP Paauwe)

Citaat: “Aan de andere kant beweegt een kerkenraad zich in het Bijbelse spoor door als voorwaarde voor het kerkelijk bevestigen van een voorgenomen huwelijk van een stel te verwachten dat zij op zijn minst samen belijdeniscatechisatie volgen om belijdenis te doen.”

Mijn commentaar:

- In de Bijbel wordt nergens gesproken over het kerkelijk bevestigen van een huwelijk. Ook de eerste christenen kenden zulks niet. Belijdenis doen komt ook in de Bijbel niet voor maar is een instelling van de kerk om zo haar gezag en macht te doen laten gelden en in stand te houden. Dus om te beweren dat een kerkenraad zich in het Bijbelse spoor beweegt door voorwaarden te gaan stellen aan een huwelijk, slaat nergens op. Is totaal onbijbels!

In het stukje wat u schrijft onder het kopje “Huwelijkstrouw”, stelt u zomaar willekeurig wat vragen. Dit soort vragen hebben geen enkele zin, omdat een mens zich anders voor kan doen dan hij in werkelijkheid is. Hoevelen zijn er niet die kort na een huwelijk tot de conclusie moeten komen dat ze diep teleurgesteld zijn in hun echtgenoot? Dat ze zich vergist hebben in zijn of haar karaktereigenschappen? Of dat de echtgenoot zich vromer en godsdienstiger voordeed dan de werkelijkheid is? Gezamenlijk knielen kan elk stel doen, maar het kan in oprechtheid of in schijn. De vraag die men zich moet stellen is: **: de stap die ik doe, is dat de wil van God?**

Citaat: “Wanneer je dit tere geheim samen mag kennen, ben je toe aan een huwelijk in de Heere.”

Mijn commentaar:

- Woorden die mooi klinken, maar hoeveel zijn er die werkelijk dit geheim kennen? Gezien het aantal toenemende scheidingen en ongelukkige huwelijken moet ik constateren dat er maar weinig zijn die het huwelijksgeheim nog kennen. Het blijkt ook wel uit de praktijk dat er in de kerken huwelijken gesloten worden die dit geheim niet kennen. Hoe kan het dat er steeds meer mensen met huwelijksproblemen komen en in handen van een psycholoog vallen? Heeft de kerk ook geen oplossing voor hun problemen?

Voor meer informatie zie: www.pentahof.nl www.stop-rassenvermenging.nl

Geachte meneer PC Hoek, 08-11-2015, Kootwijkerbroek

Bij deze wil ik graag reageren op het artikel dat u geeft in Terdege van 04-11-2015. Hieronder kunt u mijn commentaar lezen.

Met vriendelijke groet,
Pieter v.d Meer jr.
Harskamperweg 5
3774JN Kootwijkerbroek

Terdege 04-14-2015 Verstoorde Verhouding Ds. P.C. Hoek,
Hoevelaken

Citaat: “ is dat het kerkelijke en geestelijke leven niet los te maken zijn van ons samenleven in het huwelijk”, “op één lijn zitten als het gaat over de kerkgang”

Mijn commentaar:

- Uit deze uitspraken van u laat u blijken dat een huwelijk niet zonder kerkgang kan zijn. U veronderstelt dat een huwelijk niet gelukkig kan zijn zonder kerkgang. Zijn de huwelijken mét kerkgang dan wel gelukkig? Is de kerkgang een voorwaarde voor een gelukkig huwelijk? Hoe waren de huwelijken dan toen er nog geen kerken waren? God heeft het huwelijk ingesteld tussen vrouw en man waarbij Hij zelf als een Getuige is (Mal. 2). God heeft niet kerken ingesteld, deze zijn bedenksels en bouwwerken door mensen handen voortgebracht. God heeft niet het domineesambt ingesteld. Wederom is het domineesambt een menselijke creatie. De eerste christenen leefden in het huwelijk met God en zonder een kerk. Zou God niet zonder een kerk gediend kunnen worden? Zou God niet zonder een kerk zijn zegen aan een huwelijk kunnen geven? Dat de meeste huwelijken mét kerkgang diep ongelukkig zijn, komt tot uiting in de vele echtscheidingen, incest en misbruik gevallen in kerkelijke

kringen. Dat de kerkelijke inzegening bij een huwelijk geen enkele garantie biedt voor een gelukkig huwelijk tussen vrouw, man en God, zien we dagelijks om ons heen, doordat ook vele christelijke huwelijken geen stand houden.

Citaat: “Het is zo’n zegen als we bij het geopende Woord ook onze harten voor elkaar kunnen openen!”

Mijn commentaar:

- Inderdaad zou het een grote zegen als vrouw en man het hart voor elkaar openen, maar wat is hiervoor nodig? Zelfverloochening en zelfovergave. U vraagt zich af dat vrouw en man zo weinig van elkaar weten. Dit komt omdat zij hun eigen ik, hun eigen ego niet in zelfverloochening kunnen laten bukken voor God en voor elkaar. Alleen tweelingzielen kunnen hun harten voor elkaar openen. Tweelingzielen worden in de Bijbel omschreven als vrouw / man van uw jeugd zie o.a Mal. 2 en Spr. 5.

Zie meer over tweelingzielen onze website: www.pentahof.nl

Citaat: “En hoe kan een vrouw zeggen Gods liefde zo te ondervinden, als het huwelijksleven liefdeloos is?”

Mijn commentaar:

- Inderdaad moet het voor een vrouw / man vreselijk zijn om liefdeloosheid te ervaren, terwijl de ander naar de buitenwereld doet alsof die zo’n Godvruchtig leven heeft. Je vraagt je dan af in hoeverre dit Godvruchtige leven ook écht zo is, of dat het alles schijn is. Want een mens kan zichzelf veel wijs maken. Een Godvruchtig leven, zonder liefde naar je echtgenoot, is mijns inziens niet het ware Godvruchtige leven van zelfverloochening en zelfovergave. Grote kans dat bij deze huwelijken de grondslag niet goed geweest is;

Bij ons is geen liefde. Wij maken dat onszelf wijs. Kinderen doen dat ten opzichte van hun ouders en ouders ten opzichte van hun kinderen. Meisje ten opzichte van de jongen en de jongen ten opzichte van het meisje. Het is alles blindheid. Men gaat hier af op het gevoel. En het gevoel is een zandgrond. Bij ons is geen liefde, onze zogenaamde liefde kan elk ogenblik veranderen in haat of in onverschilligheid of in lauwheid. Dat leert de ondervinding. Dat zegt de schrift. En het is wellicht de ervaring van menigeen onder ons. In dit opzicht wordt er een bijna grenzeloze onvoorzichtigheid betracht in een betrekking tot het sluiten van een huwelijk. Men meent dat de grondslag van een huwelijk, de liefde is. Dat is ze niet. Maar omdat men dat meent gaat het zo slecht in de huwelijken. En gaat zo menig paar uit elkaar. De liefde is niet de grondslag van een huwelijk, want dan zou het huwelijk helemaal zonder enige grondslag zijn. De grondslag van huwelijk is: De wille Gods! En nu gaat de mens, bij het sluiten van een huwelijk, veel liever af op zijn gevoel, dan dat hij zich rekenschap geeft van de vraag: de stap die ik doe, is dat de wil van God? En zo raakt men niet aan God gebonden, in betrekking tot deze zaak. En hoe verder deze dingen uit het gezicht raken, niet meer worden gekend, niet meer worden overdacht, tegengesproken, des te losser wordt de band van het huwelijk. Waar God verdwijnt, ofschoon Hij niet verdwijnen kan en niet verdwijnen zal, waar God verdwijnt daar verdwijnt op den duur alles. En men houdt over? Zeg het maar. Zeg het maar! Men houdt over: de hel. Hier! (JP Paauwe)

U verwijst in uw artikel ook naar het "klassieke formulier".

Mijn commentaar op het huwelijksformulier van de kerken. De christelijke kerken hebben in het verleden allerlei dogma's en formulieren opgesteld waarin ze hun geloof vastlegden. Deze christelijke dogma's leiden een onwrikbaar leven. Aan een dogma valt niet te tornen. Dat zou ook niet hoeven, als ieder dogma de waarheid zou bevatten. Dan zouden alle dogma's samengevoegd één geweldige openbaring van de waarheid moeten zijn. Dat dit niet bepaald het geval is, moge duidelijk zijn. Wat het ene dogma de mensen te geloven voorhoudt, op straffe van

vervloeking, wordt door het dogma van een andere kerk bestreden. Denk alleen maar aan de dogma's als de onfeilbaarheid van de paus, of de ten hemel opneming van Maria. Dat zijn dogma's die men in reformatorische kring voor de volle honderd procent afkeurt. Dogma's opstellen is zo wie zo een vreemde zaak want wat iemand gelooft kun je niet vastleggen omdat wij maar ten dele kennen en de waarheid dynamisch is en elk mens vrij moet zijn in zijn geloof. Je kunt niet iemand een geloof opleggen. Hoe ouder wij worden zo te meer leren wij over het geloof. Als je jong bent kijk je weer anders tegen bepaalde zaken aan, dan als je ouder geworden bent. Zo hebben ze ook een formulier gemaakt voor een huwelijksbevestiging. Ze nemen dit formulier als leidraad voor het sluiten van een huwelijk. Wij zullen het formulier eens doorlopen en het van kritische commentaar voorzien. U vindt het formulier achterin uw Bijbel.

- Het gaat eerst over de eerbaarheid van de huwelijkse staat en dat het huwelijk een inzet van God is. Het voorbeeld van Adam en Eva wordt dan aangehaald en we lezen dat: "God zelf aan Adam een huisvrouw toebrengt. Daarmee betuigende dat hij nog heden ten dage aan een iegelijk zijn huisvrouw gelijk als met Zijn hand toebrengt". Dus men gaat er heden ten dage vanuit in de kerken, dat God aan elke man een huisvrouw geeft, en die Hij dan zelf samenvoegt met Zijn hand. Als dat zo zou zijn, waarom zijn er dan zoveel ongelukkige huwelijken? Zoveel huwelijken waar geen éénheid is? En waarom gaat dan menig huwelijk weer uit elkaar? Heeft God zich dan vergist in het samenvoegen van die man en die vrouw? Heeft Hij niet goed opgelet? Of zijn wij zelf de schuldige en hebben wij niet op God gewacht maar zelf een echtgenoot verkozen?! Dit is het eerste grote punt waarbij wij onze vraagtekens hebben.

- en dat Hij den getrouwden Zijn hulp en bijstand altijd wil bewijzen. Hebt u Gods hulp en bijstand weleens nodig gehad? En het ook ontvangen? Aan wie en wanneer wil God Zijn hulp en bijstand zenden? Aan degene die leeft, in overgave, naar Zijn wil. Wat is Gods wil? - Er wordt een opsomming gegeven van een aantal oorzaken waarom God

de huwelijkse staat heeft ingesteld. Dit is erg onduidelijk daar ze beginnen met een eerste, een andere, een derde oorzaak op te noemen. Dan begint weer een derde die weer onderverdeeld wordt in een eerste en verder niet. Taalkundig zeer onduidelijk en verwarrend opgesteld.

- *met een goede en geruste consciëntie moge leven.* Hoe verkrijg je een goede en geruste consciëntie (geweten)? Hebt u geleerd te luisteren naar uw geweten? Is er zelfverloochening voor nodig om een gerust geweten te verkrijgen?
- Het lichaam wordt een tempel Gods genoemd en mag niet verontreinigd worden door hoererij. Mag het lichaam wel verontreinigd worden met vlees, drank, drugs en sigarettenrook?
- Er wordt gezegd tot de man dat hij zijn vrouw zal liefhebben als zijn eigen lichaam. Maar waar zijn vandaag de dag de mannen bij wie dit werkelijk zo is? Zijn we niet veel meer liefhebbers van onszelf? Wil de man zijn vrouw werkelijk liefhebben als zijn eigen lichaam dan moet hij weten wat zelfverloochening en overgave is. En wie weet dat nog? Waarom staat dit er niet bij? Juist die overgave is zo'n belangrijke voorwaarde om lief te kunnen hebben. Wanneer kan een man zijn vrouw liefhebben als zijn eigen lichaam? Dit kan alléén als zij de vrouw van zijn jeugd is. Andere vrouwen blijven vreemden.
- *maar bij haar wonen met verstand.* Hoe doe je dat? En wat houdt dat in? Zou dat iets te maken kunnen hebben over de manier waarop je gemeenschap met elkaar hebt? En hoe vaak je gemeenschap hebt? Welke voorwaarden zijn er nodig om met verstand bij een vrouw te wonen? Is er van beide een innerlijk 'ja' nodig om gemeenschap te mogen hebben?
- *dat er geen wettige verhindering tegen dit huwelijk voorgekomen is.* Wat houdt dit in? Wat wordt er met wettige verhindering bedoeld? Van welke wet gaat men uit? Als God de man en de vrouw met Zijn hand zou hebben samengevoegd, hoe kan er dan een wettige verhindering mogelijk zijn? Wie meent er het recht te hebben om huwelijk te verhinderen wat God werkelijk samengevoegd heeft?
- *en uw beginsel zij in de Naam des Heeren, Die hemel en aarde geschapen heeft.* Er wordt hier iets gedaan in de Naam des Heeren. Waarom hebben ze de echte naam van God vertaald? Heere is niet de

oorspronkelijke Hebreeuwse naam van onze Schepper. De oorspronkelijke oudste gevonden Hebreeuwse naam is JHWH, spreek uit Jahweh. Een naam vertalen is onzinnig. En dan nog wel de naam van onze Schepper! Jerm. 23:27

- *Bekent gij hier voor God en Zijn heilige gemeente.* Waarom moet dit voor een gemeente bekend worden? Hoe weet je of de gemeente heilig is? Kan een gemeente heilig zijn?
- *dat gij ook heiliglijk met haar/hem leven wilt.* Hoe leef je heilig tegenover je vrouw/man? Hoe verkrijg je een heilig leven met je vrouw/man? Een heilig leven vereist zelfverloochening en dagelijkse overgave aan elkaar. Het vereist een driehoek van liefdeskoorden tussen JHWH, de vrouw en de man. Waarom staat dit er niet bij?
- *en geve u Zijn zegen.* Welke zegen? Wat houdt deze zegen in? Wat is het nut van deze zegen? Wat laat de praktijk zien van deze zegen?
- *Gelooft deze woorden van den Heere Christus, en zijt daarvan verzekerd, dat onze Heere God u samengevoegd heeft tot dezen heiligen staat.* Nogmaals de vraag: Was God werkelijk de samenvoeger? Waarom gaan er dan zoveel huwelijken uit elkaar? Men erkent hier het huwelijk als een heiligen staat. Dat is het ook zeker, maar waar is vandaag de dag de heiligheid gebleven van het huwelijk? Wie onder de jeugd en ook onder de ouderen, ziet het huwelijk (de gemeenschap) nog als heilig? Wanneer is een huwelijk heilig? En hoe houd je het heilig?
- *Aangezien Gij deze personen tot den heiligen staat des huwelijks geroepen, en samen verbonden hebt.* Heeft God werkelijk die man en die vrouw geroepen? Heeft Hij ze werkelijk samenverbonden? Wie zegt dat God ze samenverbonden heeft? Iets wat God samenbindt, dat kan toch niet verbroken worden? Vanwaar dan al die scheidingen? Dit is de derde keer in het hele formulier dat men toch vooral wil doen geloven dat God de samenvoeger is. Waarom wordt er drie keer de nadruk opgelegd?
- *naar Uw Goddelijken wil.* Wat is Gods wil? Wat wil God van ons?
- Men haalt dan onze voorvaders Abraham, Izaak en Jakob aan en het verbond wat God met hen sloot. Maar hoe anders was het leven van deze voorvaders? Abraham hield al Gods geboden en inzettingen, nog voordat de wet der 10 geboden gegeven was. Ze hadden geen kerk, dogma's,

formulieren en Bijbel. Hoe anders zag de bruiloft en het huwelijk er bij hen uit. Zou er bij de huwelijksluiting van Abraham en Sara ook één of ander formulier voorgelezen zijn? En wat is er in de kerken nog over van het verbond wat God sloot met Abraham? Wat waren de voorwaarden voor dit verbond? Voor wie was dit verbond? Voor welk volk? En waar kon je dit volk aan herkennen? Wat was het teken tussen God en Zijn verbondsvolk? Ex. 31:13-17, Ez. 20:12 en 20.

- Dan wordt er een belofte voorgelezen uit Psalm 128. *Welgelukzalig is een iegelijk, die JHWH vreest, die in Zijn wegen wandelt.* Hoe wil JHWH gevreesd worden? Wie heeft lust JHWH te vrezen (Ps. 25)? Wat zijn Zijn wegen?

- *JHWH zal u zegenen uit Sion.* Wat of waar is dat Sion?

Zo ziet u dat wij vele vragen hebben bij dit formulier. Er wordt veel gezegd maar geen wezenlijke dingen. Er wordt niet ingegaan op de belangrijkste zaken van het huwelijk. Er wordt niets gezegd over de belangrijkste voorwaarden (grondslag) tot een gelukkig huwelijk. Niets gezegd over zelfverloochening en overgave aan JHWH en aan de echtgenoot. Niets gezegd over het feit dat een mens gescheiden van zijn tweelingziel geboren wordt en op latere leeftijd door JHWH weer samengevoegd zal worden. Niets gezegd over het bewuste gemeenschapsleven. Niets gezegd over het zuiver en rein houden van de geslachten. Niets gezegd over de natuurwetten die betrekking hebben op het huwelijk. Niets gezegd over de verantwoordelijkheden die een mens heeft als man, vrouw, moeder of vader zijnde. Niets gezegd over het verwekken van een gezond en volwaardig nageslacht. Niets gezegd over rassenvermenging. Vinden de kerken dit alles niet meer van belang? En daarom hechten wij weinig waarde aan dit formulier, te meer omdat zo'n formulier helemaal niet nodig is bij het sluiten van een huwelijk / verbond. Het is een uitvinding van de kerken geweest om zo de mensen te binden aan de kerk en ze te doen geloven dat de inzegening, als ritueel, heel wat waard is. Zonder een inzegening zou het huwelijk niets zijn, zou het niet gelukkig kunnen worden. Maar kijk eens naar de praktijk. Wat heb je aan een zegen van de dominee? Bitter weinig, want er zijn vele ongelukkige ingezegende huwelijken. En vele huwelijken die uit elkaar

gaan maar wel ingezegend waren. Wat is dan de waarde van zo'n zegen? De inzegening vervult louter een decoratieve rol, want een waarborg voor duurzaam huwelijksgeluk is zo'n zegen allerm minst. Welk getrouwd stel denkt, later in hun leven, nog wel eens terug aan die zegen waarmee ze ingezegend waren? Het is toch de dwaasheid ten top om een zegen uit te spreken over een onberaden stap van een uit hartstocht gesloten huwelijk? Zulke huwelijken kunnen nimmer tot een zegen worden, eenvoudig weg omdat ze in strijd met de Goddelijke wetten gesloten werden. Het heeft ook geen zin om te gaan bidden voor uitkomst wanneer zulke huwelijken uit een vallen, want het is het gevolg van een onberaden stap buiten God om (wet van oorzaak en gevolg).

Ach, het is alles buiten en tegen JHWH's wil. JHWH zag de gemeenschap en overgave aan elkaar, als het huwelijk, en dat mogen vrouw en man samen doen met JHWH. Meer is het huwelijk niet. Zo eenvoudig zult u vragen? Ja inderdaad zo eenvoudig want juist die eenvoudigheid is zo eerlijk, intiem en oprecht en hierin liggen grote dingen verborgen. Geconcludeerd kan worden dat het huwelijksformulier geen enkele garantie geeft voor een onverbreekelijke, gelukkige relatie. Dit bewijst de praktijk.

Het huwelijk is de meest ingrijpende stap in het leven van een mens, die hem, vooral wat zijn nageslacht betreft, met een ongelooflijke verantwoording belast. Leert de kinderen weer wat de grondslag van het huwelijk is! U als dominee hebt een enorme verantwoordelijkheid!

Voor meer informatie zie onze website: www.pentahof.nl www.stop-rassenvermenging.nl